103| Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἀκολουθήσωσι Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον Μου, ἀνάγκη νὰ ἀφοσιωθῶσιν εἰς Ἐμὲ καὶ αὐτὸ μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/103-οἱ-ἐπιθυμοῦντες-ὅπως-ἀκολουθήσωσ/

«Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν, ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω Μοι», εἶπεν ὁ ταπεινὸς τῆς Ἰουδαίας Διδάσκαλος. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐμπερικλείοντες τὴν βαρυσήμαντον καὶ βαθυτάτην ἔννοιαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ὑψηλοτέρου ἔργου τῆς ἀνθρωπότητος δὲν μετεβλήθησαν ἔκτοτε, οὐδὲ πρόκειται νὰ μεταβληθῶσιν, **διότι ἐμπερικλείουσι τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἡ Ἀλήθεια δὲν μεταβάλλεται, οὐδὲ ἀλλοιοῦται, ὅσος χρόνος καὶ ἂν παρέλθῃ, ὅσαι ἐποχαῖ καὶ ἂν ἀλλάξωσιν, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ μεταλλαγὴ τῶν σκέψεων καὶ ἰδεῶν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τέλος ἡ ἐπελθοῦσα ἀνέλιξις καὶ τελειοποίησις αὐτοῦ.**

Ἀπ’ ἐναντίας μάλιστα, ἐφ’ ὅσον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐξελίσσεται καὶ προάγεται, ἐφ’ ὅσον τοῦτο ἀνέρχεται τὰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας τῆς τελειοποιήσεώς του, ἐπὶ τοσοῦτον τοῦτο δύναται νὰ κατανοήσῃ πραγματικώτερον **τὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν λόγων,** τοὺς ὁποίους ὑπηγόρευσε Πνεῦμα, ἀνῆκον εἰς τὴν ὑψηλοτέραν βαθμίδα τῆς Πνευματικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐποχῆς Του καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῶν χειλέων Αὐτοῦ, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς βαρύτητος τῆς Ἀληθείας, ἣν ἐμπερικλείουσιν.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαρνηθῇ τὰς ἕξεις καὶ τὰς συνηθείας, αἱ ὁποῖαι μετεβλήθησαν διὰ τῆς τακτικῆς καὶ πιστῆς τηρήσεώς των ἐν αὐτῷ **εἰς δευτέραν φύσιν.** Ἐφ’ ὅσον δὲ οὗτος διαπνέεται ὑπ’ αὐτῶν καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην αὐτῶν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν καὶ τὴν ὕπαρξίν του, δι’ αὐτὴν ταύτην τὴν γαλήνην τοῦ βίου του, ἐπὶ τοσοῦτον **εἶναι δύσκολον νὰ ἀποτινάξῃ ἀπ’ αὐτοῦ τὸν κλοιόν,** ὅστις περισφίγγει αὐτὸν καὶ καθιστᾷ ἀπαραίτητον τὴν τήρησιν αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτῶν.

Ὁ ἐπιθυμῶν ὅμως μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης νὰ ἀκολουθήσῃ Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον Μου, ὀφείλει νὰ ἀπαρνηθῇ πάσας ἢ σχεδὸν ὅλας τὰς συνηθείας καὶ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς του, καὶ νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν πιστὸν ὑπηρέτην καὶ τηρητῆν τοῦ ἔργου Μου. Ὁ νοῦς αὐτοῦ

δὲν πρέπει νὰ περισπᾶται οὔτε ὑπὸ τῶν καθ’ ἑκάστην ἀπασχολούντων αὐτὸν ζητημάτων, οὔτε ν’ ἀπασχολῆται καθ’ ἑκάστην πῶς νὰ καταστήσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ μᾶλλον ἥρεμον καὶ εὐτυχῆ, ἀπηλλαγμένην πάσης σκέψεως. **Εἰ δυνατὸν οὗτος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς πρώτιστον μέλημα τῆς ζωῆς του Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον Μου καὶ νὰ θέσῃ ἐν δευτερευούσῃ μοίρᾳ τὰ ἄλλα ζητήματα, ὅσον καὶ ἂν ταῦτα στενῶς καὶ συναφέστερον συνδέονται μετ’ αὐτοῦ.** Ἡ εὐτυχία τοῦ οἴκου του, ἡ ἀποκατάστασις τῶν τέκνων του, ἡ εὐημερία αὐτοῦ καὶ ἐκείνων, ἡ μελλοντικὴ αὐτῶν ἀποκατάστασις καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι ἀναποσπάστως συνδέεται μὲ τὴν **ζωὴν αὐτοῦ δέον νὰ τεθῶσιν ὑπ’ αὐτοῦ εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν.**

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον εἶναι δύσκολον νὰ ἀπαρνηθῇ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τὰ πρὸς τὸν κόσμον,διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἐν ἄλλῳ κόσμῳ, τὸν ὁποῖον ἀγνοεῖ καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀγαθὰ δὲν γνωρίζει, οὐδὲ ἐβασάνισε ποτὲ ἑαυτὸν νὰ κατανοήσῃ. Ὁ σταυρὸς αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκ τούτου μαρτύριον εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον βαρύ, ἐφ’ ὅσον καὶ τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα θυσιάζει εἶναι περισσότερα καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον τὸ χειρότερον δι’ αὐτόν, ἐὰν ταῦτα ἀπετέλεσαν ἀπαραιτήτους καὶ ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας τῆς ζωῆς του, αἱ ὁποῖαι καταστᾶσαι ἕξεις καὶ μεταβληθεῖσαι εἰς δευτέραν φύσιν, εἶναι δύσκολον νὰ ἀποβάλῃ αὐτάς.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀκολουθήσῃ Ἐμὲ καὶ τὸ ’Έργον Μου, ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ ἀναγάγῃ τὸ πνεῦμα του μέχρις Ἐμοῦ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀπηλλαγμένον τοῦτο τελείως πάσης ἄλλης σκέψεως καὶ ἀπασχολήσεως, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ Ἐμὲ καὶ τοὺς λόγους Μου, ὀφείλει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὁλόκληρος δέον νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς Ἐμέ, ἐὰν πράγματι ἐπιθυμῇ ν’ ἀνέλθῃ ὑψηλότερον.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου οὐδόλως δύναται νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Ἰδικόν Μου Κόσμον, ὅστις κεῖται μακρὰν τοῦ κόσμου ἐν ᾧ ζεῖ.

Δὲν δύναται ποτὲ νὰ φθάσῃ μέχρις Ἐμοῦ ἐκεῖνος ὅστις ἀπορροφημένος τελείως ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ οὐδόλως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀφήνει νὰ συνδεθῇ μετ’ Ἐμοῦ καὶ οὐδόλως ἀφήνει ἢ σπανίως μόνον τὸ πνεῦμα του, χάριν διασκεδάσεων ἢ τέρψεων ἢ προσωρινῆς ἀπασχολήσεως νὰ ἀνέλθῃ μέχρις Ἐμοῦ καὶ νὰ διακρίνῃ τὴν ὄψιν τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ Μου ἀγαθῶν.

Διὰ νὰ πράξῃ τις τοῦτο, διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ ψυχῇ τε καὶ σώματι πρὸς Ἐμὲ καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου Μου, **ἀνάγκη νὰ ἀπαρνηθῇ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθά, οὐχὶ βεβαίως ἀποστερούμενος τούτων, διότι καὶ τοῦτο θὰ ἦτο παράλογον, διὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ κύκλου τῆς ζωῆς του, ἐν τῇ ὁποία ἓν ἄτομον ζῇ, ἀλλὰ μὴ θεωρῶν ταῦτα ἀπαραιτήτους ἀνάγκας τῆς ζωῆς καὶ ὑπάρξεώς του.**

Δὲν δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἄρῃ τὸ βαρὺ φορτίον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ καὶ νὰ Μὲ ἀκολουθήσῃ. **Αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς εἶναι τὸ βάρος τοῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ διὰ τῆς στερήσεώς των ἢ τῆς ἀδιαφόρου τηρήσεως των,** ἐφ' ὅσον θέλει νὰ Μὲ ἀκολουθήσῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς πνευματικῆς τελειοποιήσεως καὶ ἀναγωγῆς του.

Ὑμεῖς ὅμως οἵτινες καθ' ἑκάστην προσπαθεῖτε ἢ μᾶλλον ἐπιδιώκετε νὰ προσπαθῆτε νὰ Μὲ ἀκολουθήσητε καὶ συνδεθῆτε στενώτερον μετ' Ἐμοῦ, προσπαθεῖτε ἐκ παραλλήλου νὰ ἀπομακρύνετε ἀφ' ὑμῶν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι πιστεύετε ὅτι θὰ ἦσαν ἱκαναὶ νὰ σᾶς παρέξωσι τὰ ἐφόδια καὶ τὰς δυνάμεις νὰ ἐξακολουθήσητε ἀνετώτερον καὶ τελείως ἀπερίσπαστον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐν ὀλίγοις μόνον μέχρι σήμερον ἠκολουθήσατε; Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν οὔτε ἐσκέφθη, οὔτε ποτὲ ἠθέλησε νὰ σκεφθῇ ποῖα τὰ αἴτια τῆς ἀποτυχίας ὑμῶν καὶ διατί τὰ προσδοκώμενα παρ' ὑμῶν ἀποτελέσματα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς παρέξουν τὴν πρὸς τοῦτο ἱκανοποίησιν. **Τὰ αἴτια ταῦτα δύνασθε ν' ἀνεύρητε εἰς ἑαυτοὺς καὶ μόνον. Διότι διὰ νὰ φθάσῃ τις πρός τινα σκοπόν, ἀπαραιτήτως δέον νὰ διέλθῃ δι' ὡρισμένων τύπων καὶ νὰ τηρήσῃ ὡρισμένους ὅρους.**

Ὑμεῖς οὐ μόνον δὲν ἐτηρήσατε αὐτούς, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἀπεφασίσατε ἔστω καὶ δοκιμαστικῶς νὰ ἀκολουθήσητε αὐτούς. Ὁ σύνδεσμος μεταξὺ ὑμῶν εἶναι ὁ μόνος, ὅστις ἀπομένει, ἀλλὰ καὶ οὗτος τόσον χαλαρωμένος, ὥστε νὰ μὴ δύναται δι' αὐτοῦ καὶ μόνον νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπός, δι' ὃν ἐκλήθητε καὶ δι' ὃν πολλάκις καὶ ἐπὶ τόσον χρόνον παρ' Ἐμοῦ προτρέπεσθε.

Διὰ νὰ φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς ὑμῶν, διὰ νὰ κατωρθώσητε νὰ συνδεθῆτε μετ' Ἐμοῦ στενώτερον, **διὰ νὰ ἀνέλθητε ἐν τῷ Κόσμῳ Μου** καὶ ἀποκατασταθῆτε ἐν αὐτῷ, ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθῆτε μόνοι σας τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου Μου καὶ **αὐθορμήτως καὶ αὐτοβούλως καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν ὑποχρεώσεων ὑμῶν καὶ καθηκόντων πρός τε ἑαυτοὺς καὶ Ἐμέ, νὰ ἀναλάβητε τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔργου Μου, δι' ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων, διὰ τῆς πλήρους πρὸς αὐτὸ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως ὑμῶν, τὸ ὁποῖον δέον νὰ θεωρήσητε ὡς ἔργον ἀτομικόν σας, ἐπιβεβλημένον εἰς ὑμᾶς δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ζωῆν ὑμῶν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς.**

11/10/1932